

Hardyal v. State of Punjab, (Sodhi, J.)

ਕੀ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਸੀਅਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਲਈ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮਾਧਾ ਸਿੰਘ ਉਸ ਦੇ ਅਸਲੀ ਭਰਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਬਾਰਾਂ ਜਾਂ ਤੇਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮਾਧਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਹੈ।

§13) ਇਹ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਅਤੇ ਸਿੱਧੀ ਵਸੀਅਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਭਾਵਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਕਬਾਲ ਕੌਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਹੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(14) ਵਿਦਵਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਆਰ. ਐਨ. ਐਮ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ'

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੀਡਿਤ ਅਤੇ ਐਚ. ਆਰ. ਸੋਢੀ ਜੇ. ਜੇ.

ਹਰਦਿਆਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

1962 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 120

18 ਨਵੰਬਰ 1969

ਆਰਬਿਟਰੇਜ਼ਨ ਐਕਟ (1940 ਦਾ X)—ਸੈਕਸ਼ਨ 3, '28, 30 ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ, ਪੈਰਾ 3
 --- ਸਬੂਤ ਐਕਟ (1872 ਦਾ.1)- ਧਾਰਾ 115— ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ—ਅਜਿਹਾ ਅਵਾਰਡ—ਕੀ ਇੱਕ ਅਯੋਗਤਾ- ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਆਰਬਿਟ - ਰਾਸ਼ਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ- ਅਜਿਹੀਆਂ ਧਿਰਾਂ- ਕੀ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ- ਅਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਅਵਾਰਡ ਦਾ - ਇਤਰਾਜ਼ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ - ਕੀ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਇੱਕ ਅਵੈਧ ਅਵਾਰਡ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਬੇਕਾਰ ਅਵਾਰਡ ਜੋ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਵੈਧ ਅਵਾਰਡ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਕੀ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ, ਆਰਡਰ, ਅਵਾਰਡ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਧਨ ਜੋ ਕਿ ਰੱਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਅਵੈਧ ਅਵਾਰਡ ਸਿਰਫ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਅਥ ਇਨੀਸ਼ਿਓ ਜਾਂ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਰੱਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸਮਝੌਤਾ ਖੁਦ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੂੰ ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਇਹ ਅੰਤਰ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਕੱਢਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਵੈਧ ਅਵਾਰਡ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਅਵਾਰਡ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਵਾਰਡ ਜੋ ਕਿ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੈਲੀ ਮਿਤੀ. (ਪਰਾ ੬)।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਅਨੁਸੂਚੀ 1 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵਧਾਏ ਗਏ ਕਿਉਂਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28(2) ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਠੋਸ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨ ਸਨ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਹ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। (ਪਰਾ 15)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28(2) ਅਧੀਨ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਬੂਤਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਠੋਸ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇ।

(ਪਰਾ 16)

ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ, 13 ਫਰਵਰੀ, 1968 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਹਿਮ

Hardyal v. State of Punjab, (Sodhi, J.)

ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਚ. ਆਰ. ਸੋਢੀ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ **18 ਨਵੰਬਰ, 1969** ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਮੰਡੇਰ) ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਮਿਤੀ **18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962** ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ **30** ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਦੋਲਤ ਆਰ ਏ ਐਮ ਅੰਚੰਦਾ ਅਤੇ ਸੀ ਐਚ . ਆਰ ਓਓਪੀ ਸੀ ਹੈਡ , ਇੱਕ ਵਕੀਲ , ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਜੀ.ਆਰ.ਐਮ. ਅਜੀਤੀਆ , ਡੀ . ਇਪੁਟੀ ਏ ਡਵੇਕੋਟ -ਜੀ ਐਨਰਲ (ਪੀ . ਯੂ.ਐਨ.ਜੇ.ਬੀ.) ਐੱਮ.ਆਰ. _ ਆਰ ਐਸ ਮੋਨਿਕਾ ਇੱਕ ਡੀਵੇਕੋਟ , ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਸੋਢੀ ਜੇ. - ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੋ ਸਵਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

(1) ਜਦੋਂ ਆਹ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਆਰਬਿਟਰਾ ਟਾਰ, ਜੋ ਅਵਾਰਡ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਵਾਰਡ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ?

(2) ਜੇਕਰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ **30** ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ***940**, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ , ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?

(2) ਤੱਥ ਜੋ ਹਵਾਲਾ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੰਗ ਕੰਪਾਸ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਰਦਿਆਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ **4 ਜਨਵਰੀ, 1958** ਨੂੰ ਮੁਕੇਰੀਆ-ਨੌਸ਼ਹਿਰਾ ਰੋਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪੁਲਾਂ ਅਤੇ ਪੁਲਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ, ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸੜਕ ਸ਼ਾਖਾ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ। ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲਿਖਤੀ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਧਾਰਾ ਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ, ਜੇ

ਕਿਸੇ ਵੀ, ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਲਈ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਨੀਰ, ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ, (ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸੜਕਾਂ), ਜਲੂਰ ਸਰਕਲ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਸਾਲਸ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 7 ਜਨਵਰੀ, 1960 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਸੀ. 2, ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। 7,568 ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਏ.ਸੀ. ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪ-ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕੁਝ ਪੁਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਢਾਹਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੁਲ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਕੁੱਲ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਰਕਮ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਰੀਕ 20 ਫਰਵਰੀ, 1961 ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਆਖਰਕਾਰ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1961 ਨੂੰ ਅਪ੍ਰੈਗਡ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਇਆ। ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਲਾਂਚ ਨੂੰ ਟੋਟੇ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਫਿਰ 1 ਜੂਨ, 1961 ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ 1961 ਨੂੰ ਇੰਜੀ. ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਨ: -

- (i) ਕਿ ਸਾਲਸ ਨੇ ਖੁਦ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਆਈਟਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ;
- (ii) ਓਬ ਜੇਕਟਰ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;
- (iii) ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ; ਅਤੇ
- (iv) ਕਿ ਇਹ ਅਵਾਰਡ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਵੈਧ ਵੀ ਸੀ।

ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਨੇ 18 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ - ਇਸ ਬੋਝੇ ਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੱਕ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ।

ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਲਾਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਤਰਾਜ਼ਕਾਰ ਹਰਦਿਆਲ ਨੇ ਫਿਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਸੀ, ਜੋ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ (1) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਰਾਏ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(3) ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ

Hardyal v. State of Punjab, (Sodhi, J.)

ਬਣਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸ ਕੋਲ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ 28 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

- (2) ਇੱਕ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ।
- (28)(1) ਅਦਾਲਤ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਢੁਕਵੀਂ ਸਮਝੇ, ਤਾਂ ਕੀ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕੀ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- (2) ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਜਾਂ ਅੰਪਾਇਰ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ.

- (3) ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਤੋਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣਾ ਅਵਾਰਡ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। .

ਜੇਕਰ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਤੋਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 28 (1) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਵਾਰਡ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਲਈ ਹਾਜ਼ੀਏ ਦਾ ਨੋਟ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਅਵਾਰਡ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ।"

ਮੈਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਜ਼ੀਏ ਦੇ ਨੋਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕੱਲੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜੋ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਅਵਾਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਧਾਰਾ 28(2) ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਜਾਂ ਅੰਪਾਇਰ ਵੀ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਐਗਰੀਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ

ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ , ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਜਾਂ ਅੰਪਾਇਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਅਵਾਰਡ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਅਚਨਚੇਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਹੀ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(4) ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਜਲਦੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸ ਕਾਰਨ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਿਯਮਤ ਸੂਟ. ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ, ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ, ਭਾਵੇਂ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣ ਜਾਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣ, ਜਦੋਂ ਸਾਲਸ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 28 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਘਟਨਾ ਹੈ , ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਾਲਸ ਜਾਂ ਅੰਪਾਇਰ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

! 5) ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਜੋ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਵੇਧ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਯੋਗ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਹੂਪ ਚੰਦ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਹਾਨ ਸ਼ੰਕਰ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਸ਼ੰਭੂ ਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਾਂ ਅਵੇਧ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰੀ ਸ਼ੰਕਰ ਲਾਈ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, (1) ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਸ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਵੀ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ **b: y** ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜੋ - ਫੰਕਟਸ ਆਫਿਸਿਓ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਸਮੀਕਰਨ ਫੰਕਟਸ ਆਫਿਸਿਓ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(6) ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਰਫ਼ਟਰ (ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਅਵੇਧ ਹੈ) ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਾਕਤ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਜਾਂ ਬੇਕਾਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੈਕਟਰੀਫ ਬਨਾਮ ਗਰੀਬ ਉੱਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ ਅਵੇਧ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਫੰਕਟਸ ਆਫਿਸਿਓ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਇੱਕ ਬੇਕਾਰ ਅਵਾਰਡ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਵੇਧ ਅਵਾਰਡ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਅਵੇਧ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੀ ਮਕਸਦ ਹੈ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ, ਆਰਡਰ, ਅਵਾਰਡ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਧਨ ਜੋ ਕਿ ਰੱਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ। ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਅਵੇਧ ਅਵਾਰਡ ਸਿਰਫ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਵਾਰਡ ਰੱਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 78.

55 ਇੰਡ. ਕੇਸ. 221.

⁰¹⁾

⁽²⁾

)

initio ਜਾਂ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਰੱਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਸੰਦਰਭ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਪੱਤਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਆਰਬੀ ਟਰੇਟਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ **Cl.nl** ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਇਹ ਅੰਤਰ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ

ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਵੈਧ ਅਵਾਰਡ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਅਵਾਰਡ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਵਾਰਡ ਜੋ ਕਿ ਰੱਦ - ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵੀ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ ਰੱਦ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਬਰਾਹਿਮ ਅਲੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੋਹਸਿਨ ਅਲੀ, (3) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।). ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਉੱਥੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਅਵਾਰਡ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਕੋਲ ਹੁਣ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਸੀਜ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਫੰਕਟਸ ਆਫੀਸ਼ੀਓ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਵਾਰਡ (ਹੋਮ ਅਥ ਇਨੀਸ਼ਿਓ ਰੱਦ ਹੋਵੇਗਾ।) ਇਹ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ।

(7) **The The You other2 case|referredb to tby then learneddonesal A ini<Arbh ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਸਟੀਲ ਬਨਾਮ ਐਪੀਜੇ Fr. ਲਿਮਟਿਡ, (4),** ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕਿਸੇ ਸਾਲਸ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 1 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। * ਇਸ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋ। ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 28 ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਛੋਟਾ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਆਰਬੀਫ਼ਾ-

(3) **ILR 18** ਸਾਰੇ **422.**

(4) ਏਆਈਆਰ **1967** ਕੈਲ. **291.**

tor ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਆਈ. ਜੀ. ਐਚ. ਆਰਿਫ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬੰਗਾਲ ਸਿਲਕ ਮਿਲਿੰਗ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (5) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਪੁਰਸਕਾਰ ਖਰਾਬ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਕੇਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ. ਬੰਕਾਰ ਅਤੇ ਰਾਮਗੁਰ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਡਾ: ਪ੍ਰਸੂਨ ਕੁਮਾਰ ਬੈਨਰਜੀ, (6), ਜਿੱਥੇ ਉੱਟਵਾਲੀਆ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਵੈਧ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਵਾਰਡ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1882 ਦੇ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਯੋਗਤਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 1908 ਦੇ ਕੋਡ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 28 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵੈਧ ਅਵਾਰਡ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ/, ਜੇਕਰ ਅਵੈਧ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰੀ ਸ਼ੰਕਰ ਲਾਲ ਦਾ ਕੇਸ (1), ਦੋ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ, ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ

(5r"AZRriWCaF35a

(6) ਏਆਈਆਰ 1968 ਪੈਟ. 150

ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨੇ ਅਵਾਰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਨੁਕਤਾ ਜੋ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਡਿੱਗਿਆ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਲਸ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਣਦੇਈ ਦੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ। ਸਾਰੇ ਆਦਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਾਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਵਾਂਗ * ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅੰਤਰ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਸੁਭਾਰਾ ਰਾਓ, ਜੇ., ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਦੋਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਜੰਕਟਸ ਆਫੀਸ਼ੀਓ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਵਧਾਈ ਜਾਂਦੀ।" ਉਸ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕ੍ਰਾਈਬ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ - ਗੈਰ-ਅਨੁਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ"।

(8) ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਅਵਾਰਡ ਅਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਵਾਰਡ ਅਵੈਧ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਇੱਕ ਅਵੈਧ ਅਵਾਰਡ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(9) ਹੁਣ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਵਾਰਡ ਦੇਣ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ। ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਮੂਲ ਆਰਬੀ ਟ੍ਰੇਜ਼ਨ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ। ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਵਾਰਡ ਨਾ ਦੇਣ ਵਿਚ ਸਾਲਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਸਾਨੂੰ ਅਟੱਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਏਗੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਧਾਰਾ 28 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਲਸ ਜਾਂ ਅੰਪਾਇਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸਮਾਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 2) ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਜੇਕਰ ਸਾਲਸੀ ਦਾ ਅਸਲ ਸਮਝੌਤਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(10) ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਅਤੇ ਨਿਯਮ 3 ਦਾ ਸਾਦਾ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਇਰਾਦੇ

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਇਰਾਦਾ ਆਰਬੀ ਟਰੇਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਨੇ, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫੌਰੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਵਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਸਟੋਪੇਲ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਪੂਰੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਜਿਤ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਚਰਣ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਸਟੋਪੇਲ ਦਾ ਨਿਯਮ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅੰਤਰੀਵ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਜਿਸਦੀ ਆਪਣੀ ਘੋਸ਼ਣਾ, ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੱਚ ਹੋਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਕਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਾਲਸੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਵਿਪਰੀਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਛੱਡੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ, ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉੱਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਛੋਟ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕਨੂੰਨ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਇੱਕ ਇਮ-ਪਲਾਈਡ ਸ਼ਰਤ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਸ਼ੱਕ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਪਾਰਟੀ ਹੁਣ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। ਪੱਖਾਂ ਦਾ ਵਿਹਾਰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਵਿਸਤਾਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਅਸਟਾਪੇਲ ਦਾ ਨਿਯਮ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਓਪੀਨੀਅਨ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਅਵੈਧ ਹੈ।

(11) ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉੱਚੀ ਜੀਨਲ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਗਰੀਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਇਹ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹੀ ਨਤੀਜਾ ਆਚਰਣ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਿਆਖਿਆ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਾਪਤ ਗੈਰ-ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। *Mi/s* ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। *ਬਕਾਰੋ ਦਾ ਕੇਸ (6)* ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਟਾਪੇਲ ਦਾ ਨਿਯਮ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਨੇ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਦੇਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਲਸੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਸਾਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਕੋ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਕਿ - ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ, ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਮਨਾਹੀ। ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈਲਸਬਰੀਜ਼ ਲਾਅਜ਼ ਆਫ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 345, ਤੀਸਰੇ ਸੰਸਕਰਣ, ਖੰਡ 15 ਵਿੱਚ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ: -

"ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ

ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਆਮ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ, ਅਵੈਧ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਨਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ ਚਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(12) ਅਸੀਂ ਅਯੋਗ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਯੋਗ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪੂਰੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਮਿਆਦ. ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ *ਕਾਮਟਾ ਪੀ. ਡੀ. ਨਿਗਮ* ਬਨਾਮ ਰਾਮ *ਦਿਆਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (7)* ਅਤੇ *ਲਖਮਵੀਰ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (8)* ਵਿਚ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਬੈਂਚ। *ਪਤੋ ਕੁਮਾਰੀ* ਬਨਾਮ *ਉਪੋਦਰ ਨਾਥ (9)* ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। *ਕਾਮਟਾ ਪੀਡੀ* ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। *ਨਿਗਮ ਦਾ ਕੇਸ (7)* ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਿੰਨਤਾ ਦੇ ਹੋਰ ਨੁਕਤਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 2 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 1 ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਦੇ ਸਮਾਨ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, 1940. *ਪਤੋ ਕੁਮਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ (9)* ਵਿਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਨਿਯਮ 8 ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵੱਡਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਹਾਲਾਤ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਆਚਰਣ ਤੋਂ, ਇੱਕ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਿਰਪੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਨ। *ਪਤੋ ਕੁਮਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ (9)* ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ *M/s. ਬਕਵਰੋ ਦੇ ਕੇਸ (6)* ਨੇ *ਐਲ ਅਲਖਮੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (8)* ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਪਰ *ਪਤੋ ਕੁਮਾਰਵਸ ਕੇਸ (9)* ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਗੱਲ ਤੋਲਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1882 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੀਅਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ 1 ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਧ?

(7) ਏਆਈਆਰ 1951 ਸਾਰੇ. 711.

(8) 8) ਏਆਈਆਰ 1957 ਪੈਟ. 633.

(9) 9) ਏਆਈਆਰ 1919 ਪੈਟ. 93.

ਅਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੈਲਸਬਰੀਜ਼ ਲਾਅਜ਼ ਆਫ ਇੰਗਲੈਂਡ ਥਰਡ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਵਾਲੀਅਮ II ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 95 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਤੋਂ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦਾ ਹੈ: -

"95. ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ.

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਸਹਿਮਤੀ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ - ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵਾਧਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ; ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ, ਸਮਝੌਤਾ ਇੱਕ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਉਪ ਮਿਸ਼ਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣੇ

ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਆਰਥਿਕਟਰੇਸ਼ਨ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੋਈ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਫੁਟ-ਨੋਟ 'ਤੇ, ਡਾਰਨਲੇ (ਅਰਲ) ਬਨਾਮ ਲੰਡਨ, ਚਥਮ ਅਤੇ ਡੋਵਰ ਰੇਲ ਕੰਪਨੀ (10) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਬਣੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿ ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਹਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ 'ਤੇ ਟਿੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਨਾਈਟ ਬਰੂਸ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਸਿਰਫ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 10 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਟੈਟ ਟਿਊਟਰੀ ਨਿਯਮ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਟਾਇਰਮੈਨ ਬਨਾਮ ਸਮਿਥ (11) ਵਿੱਚ, ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਸਨੂੰ ਲਾਰਡ ਕੈਪਬੈਲ ਸੀਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਉੱਥੇ ਸਨ

(10) (1887) LR 2 ILL. 43.

(11) 119 ਈ.ਆਰ. 1033.

ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ, ਅਵਾਰਡ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਮਰ ਬਨਾਮ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਰੈਲੀ ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕੰਪਨੀ (12) ਨੇ ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ ਰੱਦ ਹੈ। ਮੇਲੋਰ, ਜੇ. ਨੇ ਉੱਥੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਆਰਥਿਕਟਰੇਸ਼ਨ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ 'ਤੇ ਉਸ ਲਾਭ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਧਾਰਾਵਾਂ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ"। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਡਾਰਨਲੇਜ਼ (ਅਰਲਜ਼) ਕੇਸ (10) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(13) ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਰਥਿਕਟਰੇਸ਼ਨ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ 'ਤੇ ਤਿਆਗਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹੁੰਚ ਆਮ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਆਰਥਿਕਟਰੇਸ਼ਨ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਐਕਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਕੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਧਾ ਸਕਦੀਆਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸਲ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਮਝੌਤਾ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(14) ਵਿੱਚ M/s. ਰਾਕਾਰੋ ਦੇ ਕੇਸ (6), ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਸੇਠ ਸ਼ੁੱਠ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਐਸ. ਐਮ. ਵਿੱਚ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੂਰਜਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (13)। ਉਸੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤੀ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਮ

Hardyal v. State of Punjab, (Sodhi, J.)

ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿਚ ਇਕ ਸ਼ਰਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਤਰਕ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,

(12) **(1862) 31 LJOB 259.**

(13) ਏਆਈਆਰ **1961** ਸਾਰੇ. **180.**

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਮ ਸਮਝੌਤੇ ਵਾਂਗ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੁਆਫ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਸਲ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸਮਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ। ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। ਸਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ, ਜੇ . ਸੋਵਰਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੁਨੀਪਾਲ ਕਮੇਟੀ, ਪਠਾਨਕੋਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ **(14)** ਨੇ ਹਰੀ ਸ਼ੰਕਰ ਲਾਈ ਦੇ ਕੇਸ **(1)** ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੱਤੋ ਗੁਮਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ **(9)** ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਸ਼ਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ **8** ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਸ਼ੈਡਿਊਲ ਦੇ ਨਿਯਮ **3** ਦੇ ਨਿਯਮ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਕੁਇਟੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਐਡ ਜੱਜ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕੋਈ ਵੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

(15) ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ- ਪੱਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਯਮ **3** ਅਨੁਸੂਚੀ **1** ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ, ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵਧਾਈ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ **28(2)** ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਠੋਸ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨ ਸਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਹ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਕੇਸ ਹੈ।

ਵੀ

(16) ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ

(14) AIR 1963 Fb. 427.

ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਚੂਹੜ ਰਾਮ (ਤੁਲੀ ਜੇ.)

ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ **28(2)** ਅਧੀਨ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ

ਫੈਸਲਾ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਦੇਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਕਰਨ ਦਾ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਠੋਸ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇ।

(17) **TheiThereitisOno2 other1point toibe** ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸਾਡੇ ਜਵਾਬਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪੀਡਿਤ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਆਰ. ਜੇ. ਐਨ. ਐਮ.

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਬਲਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਜੇ.

ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਲਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ

ਚੂਹੜ ਰਾਮ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 71 ਆਫ 1965

19 ਨਵੰਬਰ 1969 ਈ

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1913 ਦਾ I) — ਧਾਰਾ 15(1) (ਏ) ਚੌਥਾ ਅਤੇ 15(1) (ਸੀ) ਚੌਥਾ — ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਲੇਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ — ਮੁਦਈ — ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ — ਕੀ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 15(1) (ਏ) ਚੌਥੀ ਅਤੇ 15(1) (ਸੀ) ਚੌਥੀ ਤਹਿਤ, ਜਦੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਲੇਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੂਟ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ

Hardyal v. State of Punjab, (Sodhi, J.)

ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ।
(ਪਰਾ ੭)